

Az Adenauer kormány évi több mint tizenhárommilliárd márkával járul hozzá az amerikaiak háborús előkészületeihez

Berlin (MTI). A bonni kormány az amerikai háborús tervek érdekében elviselhetetlen terhet hárít Nyugat-Németországra gazdasági életére.

A kormány Adenauer és McCloy amerikai főbiztos többórás megbeszélése után kedden este kijelentette, hogy évi több mint 13 milliárd márkával hajlandó hozzájárulni az amerikai imperialisták háborús előkészületeinek költségeihez.

A bonni kormány ezt az újabb paktyumot is az Adenauer lemondását követelő német nép akarata és tiltakozása ellenére kötötte.

Nyugat-Németország lakossága sorozatos gyűléseken és sztrájkjellel foglalkoztatva állást a német Demokratikus Köztársaság kormányának felhívására érkezett szovjet válasz ügyében.

A Ruhr-vidék dolgozói határozataikban köszönettel üdvözlék a Szovjetunió igenlő válaszát. A gesenkircheni bányászok követelik,

hogy az Adenauer-kormány a Német Demokratikus Köztársaság kormányával vállalt küzdelem a német békeszerződés kivívásáért.

Míg a nyugatnémet kormány hatalmas összegeket fordít a háborús készülődésekre, addig a Német Demokratikus Köztársaságban a gyors gazdasági felemelkedés megmutatja a nyugatnémetországi munkásságnak és a lakosság többi rétegének azt az utat, amelyen a német nép eladósodás és a külföldi tőkésektől való függés nélkül, önjelével építheti boldogabb jövőjét. Erről beszélt Heinrich Rau, a Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnökhelyettese. Kijelentette, hogy

az 1951. évi népgazdasági terv teljesítéséről szóló jelentés végleg megcáfolja az amerikai imperialisták szolgálataiban álló nyugatnémet sajtó gyakran hangoztatott szövegeit, amelyek szerint a Német Demokratikus Köztársaság öt éves terve „megvalósíthatatlan ábránd”.

A Német Demokratikus Köztársaság dolgozói minden erejüket latba vetik, hogy 1952-ben és az ezután következő években még hatalmasabb termelési eredményt érjenek el.

Lipcsei dolgozók levele Trumanhoz, Churchillhez és Faurehoz

A Demokratikus Németország Nemzeti Frontjának lipcsei szervezete kedden nagyszabású békegyűlést tartott. A gyűlés résztvevői levelet írtak Trumanhoz, Churchillhez és Faurehoz.

A lipcsei levelekben követelik: a nyugati hatalmak kormányai a Szovjetunió példáját követve tegyék lehetővé a békeszerződés mielőbbi megkötését Németországgal.

A Német Demokratikus Köztársaság dolgozói országszerte azzal fejezik ki hálójukat a Szovjetunió felé, hogy termelési kötelezettségeket vállaltak a népgazdasági terv határidő előtti teljesítésére.

A koreai néphadsereg főparancsnokságának legújabb hadijelentése

Phenjan (TASZSZ). A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadseregének főparancsnoksága február 27-én közölte, hogy az arcvonalakon lényeges változások nem történtek.

Február 26-án a nyugati arcvonal egyes szakaszain az amerikai-angol beavatkozók és a Li Szin Man-féle csapatok harcok és tűzérési támadással támadást kíséreltek meg a néphadsereg és a kínai önkéntesek egységeinek védelmi vonala ellen, de visszavetették őket és veszteségeket okoztak nekik.

Más arcvonalak egyes szakaszain tűzérési tűzharc folyt és kisebb egységek között összetűzések történtek.

A néphadsereg légvédelmi egységei és az ellenséges repülőgépekre vadászó lövészek február 27-én lelőttek négy ellenséges repülőgépet.

Burchett tudósítása az amerikaiak gattelleiről

Peking (Uj-Kína). Burchett, a párizsi Ce Soir panamindzsoni tudósítója az amerikaiak legutóbbi gattelleiről foglalkozva a többi között rámutat:

Nem lehet kétséges, hogy a legutóbbi koreai fejlemények — a Kocseido szigeten történt mészárlás, bakteriológiai fegyverek használata és a keszoni övezet semlegesítésének naponta ismétlődő meg-

sértése — komolyan veszélyeztetik a fegyverszüneti tárgyalásokat. Mindezzel Ridgway a felelős.

Itt az ideje — írja Burchett —, hogy a világ felismerje: Ridgway — bár más formában — pontosan ugyanazt a politikát igyekszik megvalósítani, mint elődje MacArthur: a koreai háború folytatásának és kiterjesztésének politikáját.

Továbbra is nagy mennyiségben érkeznek ajándékok a koreai nép számára a Szovjetunióból, Kínából és a népi demokráciákból

Phenjan (Uj-Kína). Egyre újabb segélyszállományok érkeznek Phenjanba a Szovjetunióból, a Kínai Népköztársaságból és a népi demokráciákból. 1952. első másfél hónapjában — a Kínából és a Szovjetunióból érkezett nagymennyiségű gyógyszer és ruhanemű mellett — mintegy 120 teherautórakomány

gyógyszer, ruhanemű, élelmiszer, szőrme és pokróc érkezett Romániából, a Mongol Népköztársaságból, Magyarországról, Lengyelországból és a Német Demokratikus Köztársaságból. Megérkezett továbbá a német dolgozók legújabb ajándéka: hat mentőautó.

Olyat akarunk tenni, hogyha meghallja Rákosi elvtárs, örömmel teljék meg a szíve

Ujabb felajánlásokat tesznek március 9-re a baktói „Alkotmány” termelőcsoport tagjai

Kisebbség, nagy, sűrűn telel, cédlák borítják a baktói Alkotmány termelőszövetkezet díszes faluját. Azt mutatják rajtuk a nehéz, paraszti kezűvel formált betűk, milyen munkafelajánlást tettek a csoport tagjai Rákosi elvtárs születésnapja tiszteletére.

Az első cédula Szűcs László elvtársé. A csoport párttitkár. Ő harminchárom éves, a földművelésügyi minisztérium munkájának elvégzését vállalta. Felajánlásuk már módosult, mert Kaposi László, az egyik társ, iskolára ment. Kettőjükre maradt a munka, de vállalták, hogy elvégzik harmadik társukra eső részt is március 5-ig.

Gondos írással vetette papírra felajánlását Kudjer Antalné háromfős csoportja. Férjével közösen szövegetek meg a vállalat. A kettőtől 80 százalékos kielégeltséget ígértek.

A tojáshozam 30 százalékos emelését vállalta.

Az utóbbi már február 21-ig teljesítette, ezért pótfelajánlást tett és újabb 30 százalékos emelését vállalt.

Hosszan kellene sorolni a felajánlásokat, míg a cédulák végére érnek. Néhány közülük, mint Juhász Imre Kovácsé, olyan terjedelmes, hogy alig győzi végigolvasni az ember.

A kovácsműhely csupán egy párttagja részé az Alkotmány-termelőcsoportnak. De ma úgy tűnik, hogy az egész csoport ebben a kis műhelyben, mint cseppben a tenger, végigcsúsznak a kovácsok kalapácsa alatt, pattog a szikra.

Szűcs László elvtárs, párttitkár így beszél a felajánlásról. Rákosi elvtárs születésnapja évfordulójáról:

— Gondolkodtam rajta, mit tehetek? Mert mi ezt a napot nemcsak úgy egyszerűen, énekekkel ünnepeljük meg. Nem. Olyan akarunk, hogyha meghallja Rákosi elvtárs, örömmel teljék meg a szíve és szeretettel gondoljon rá.

— Mindannyian a munkára gondoltunk, a többtermelésre.

Mert mivel is lehetne szebben kifejezni érzelmeinket, köszönetünket Rákosi elvtársnak, boldogáért, ami életünket széppé, boldoggá tette — mondja Juhász Imre.

Munka, az van a csoportban mindenki részére, de különösen sok a kovácsoknak. Nagy feladat nehezíti vállalkozásukat. Kis műhelyükben, egyszerű felszereléssel kell a kívánt és csoport szerszámai, ekék, boronák, koszlók, vetőgépek, hogy minél előbb megindulhasson és zavartalanul folyhasson a tavaszi munka. E mellett még más apró munkák is el kell végezniük. Az elmúlt héten Kudjeré, a háromfős csoport is hozzájuk sietett segítségért. A Rákosi elvtárs születésnapjára tett munkafelajánlás teljesítéséhez szüksége van egy műszakra. Készen nem tudta megvárni, így a kovácsokhoz fordult segítségért. Szívesen tesznek

eleget kérésének, örömmel járulnak hozzá az ő felajánlásának teljesítéséhez is.

Ma délután szokottan sokan vannak a kovácsműhelyben. A nővértelmo brigád három tagja is itt topog néhány percre, ide jöttek elkölteni ebédjüket, s miközben jóízűen falatoznak, csipkelődve biztatják, sürgetik a kovácsokat. Bár tudják, hogy azok anélkül is serénykednek, igyekeznek. A vetőgépet várják, ebéd után borsóvetésre indulnak. Még két-három csavart kell meghúzni a vetőgépen.

Fél óra múlva már a csoport két szűkeje húzza a kijavított vetőgépet kint, a szántóföldön.

Vetik az idei első magvakat az „Alkotmány” csoport tagjai. Ha napos idő lesz, kilencedikére, a nagy ünnepre már ki is búvik az első ideai zöldsgéleség a baktói Alkotmány-csoport földjén.

A napi munka megkezdése előtt, ebéd után vagy este mostanában a szokottól is tovább nézegetik, olvasgatják a csoporttagok a felajánlástáblára függesztett munkafelajánlások céduláit. Miellegük, mennyit valósítottak meg és mi van még hátra. Tervegetnek, kicserélik egymás tapasztalatait, hogy minél előbb teljesíthessék nekik egyenként, hanem valamennyien március 9-re teli felajánlásukat. Naponta többször is, de ilyenkor hosszabb ideig beszélgetnek Rákosi elvtársról, küldemlék életéről, Elmeségetnek egymásnak, mit köszönhetnek Rákosi elvtársnak, milyen segítségét kaptak életükben tőle.

Nem szívesen emlékeznek és beszélgetnek a múlttal, elég volt azt átélni, de ilyenkor mégis csak szó-

ba kerül az az embertelenség, megalkotás, azok a pofonok, amelyek kijártak a kommunisták mellé. A tagok közül azok sem fejezték el a végrehajtót, akiknek volt egy kis földjük. Nem sok különbség volt közöttük és a nincstelenek között: egyik a kulák nyomorultja, másik a bankároké volt. Az örökös féltel, az közös volt.

— Rákosi elvtársnak köszönetük

mi Alkotmány-csoportbeliek is, hogy a kulákok és bankárok nyomorultjaiból embereké lettünk — mondja ki mindannyiunk gondolatát Szűcs elvtárs.

A falujáság előtti beszélgetés, tervezgetés legtöbbször úgy fejeződik be, mint a ma esti: Rácz János és Berkó Péter, a szeretőgondozók újabb felajánlást tartalmazó papírcédulát tűztek ki: „Vállaljuk, hogy a gondozásunkra bízott anyakocák alól évi két fialas mellett 16 malacot nevelünk fel. Így erősítjük csoportunkat, így járulunk hozzá állattenyésztésünk fejlesztéséhez, népünk húslátásának biztosításához. Így szeretnénk kifejezni hálánkat és köszönetünket Rákosi elvtársnak.”

A teljesítések, túlteljesítések nyomán szaporodnak, állandóan sokadnak a felajánlások az Alkotmány-termelőcsoportban. Az újabb vállalkozások már hosszabb lejáratúak. Határidejük továbbterjed március 9-én, mutatják, hogy az Alkotmány-csoportbeliek jó munkát végeztek egész évben a többtermelésért akar-nak harcolni. Így fejezik ki érzelmeiket Rákosi elvtárs iránt 60. születésnapja alkalmából.

Nagy Pál

Fokozott békeharcra buzdított a Victor Hugo-est

A Szegedi Városi Békabizottság és a Magyar Írók Szövetségének Szegedi Csoportja együttes rendezésében ünnepelték meg Szeged dolgozó Victor Hugónak, a nagy francia költőnek, a haladás és a világ-béke nagy harcának emlékét. Victor Hugo 150 évvel ezelőtt született és ezekben a napokban a világ dolgozóit, haladó tudósait és művészeit világszerte megemlékeztek a francia nép nagy fiának munkásságáról. A megemlékezések, melyeknek megtartására a Béke Világtanács hívta fel a világ népeit, nekik békabizottságait.

A nagy író életművét újabb a béke megvédésének, a világ-béke, az emberi haladás ügyének és fegyverével teszik megismerhetővé az emberek számára. A feladatoktól, a hazugságoktól, amelyekkel az imperializmus szellemi ügynökei Victor Hugo művészetének értékeit elcsúsztatják.

A szegedi emléktünnepély a Zene-konzervatórium nagytermében szorgoskodott este került megrendezésre. Az ünnepséget Lacsán Mihály elvtársnőnk, a Városi Békabizottság titkárnőnk megnyitotta vezette be, majd a Béke-zenekar a Marcellist,

a francia forradalom harci indulóját játszotta. A Béke-zenekar számai után Szabó András Chopin forradalmi etűdjét játszotta el, amelyben a nagy lengyel zeneköltő a forradalmi nép erejét, harci lendületét ábrázolja.

Az ünnepi előadást dr. Baróti Dezső egyetemi tanár tartotta. Az előadás nemcsak Victor Hugo életét, irodalmi és politikai harcát ismertette a Zene-konzervatórium nagytermében megtöltött hallgatósággal, hanem leplezte azokat a téves nézeteket is, amelyekkel

Victor Hugo burzsoá magyarizál a nagy költő tanításait hamisították.

Különös élességgel világított rá az előadás arra, hogy Victor Hugo rendkívül gazdag és sokoldalú művészi munkássága, egész életpályája állandó fejlődést mutat. A költő, aki kora fiatalágában mint a francia királyság díszöltője indult el, nemcsak a forradalmi polgárság célkitűzéseit fogadta el, hanem — ha nem is teljes világossággal, nem is teljes filozófiai megalapozottsággal, nem is materialista módon — észrevette és feltárta a kapitalizmusban rejlő ellentmondásokat is.

A költő a proletáriátus harcainak történelmi jelentőségét felelevenítve, a kommunárdok mellett állt, elfogadta a párizsi kommuné célkitűzéseit.

ha polgári humanista idealizmusa miatt nem is értett egyet a párizsi kommuné módszereivel. Az előadás külön kiemelte Victor Hugónak, a békeharcosnak működését. A világbékeért mondott beszédei, megírt versei ma is időszerűek, a világ dolgozóinak testvéri szolidaritását hirdetik, harcra buzdítanak és ezekből az

írásaiból megdönthetetlen optimizmus sugárzik.

Ezért olyan drága a ma haladó embereknek is Victor Hugo művésze.

Az előadás keretében az Írószövetség két tagja — Kövesdy Lajos és Szabo István — Victor Hugo beszédeiből és verseiből mutattak be szemelvényeket. Az előadás után pedig Bán Sándor zongoraművész Chopin Polonaise című zenedarabját játszotta színpadon. Az egybegyűlt közönség lelkesen fogadta a részletes, gazdag előadást. A Victor Hugo emlékéhez méltó emléket nemcsak egyszerű irodalmi megemlékezés volt, hanem a világ béke megvédéséért harcoló dolgozók öntudatbrazító összefüggése.

ponti népi kormányának képviselőjét.

Rövid vita után a tanács építési bizottsága jóváhagyta azt az amerikai javaslatot, hogy bizonytalan időre halasszák el a szovjet javaslat megvitatását.

Ezután a tanács áttért az ideiglenes napirend megvitatására.

Március 24—31-ig rendezik meg a Szovjet Könyv Ünnepi Hetét

A Magyar-Szovjet Barátság Hónapja keretében március 24—31-ig rendezik meg hazánkban a Szovjet Könyv Ünnepi Hetét. Irónak és könyvmegbeszéléseken ismeretlik a szovjet irodalom jelentőségét a békeharcon, a szovjet nép, a szovjet emberek életét, si-

kerelt a kommunizmus építésének időszakában.

A Magyar-Szovjet Társaság és az Állami Könyvtérjesztő Vállalat városokban, üzemekben, iskolákban, termelőszövetkezetekben gépdírmásokon irodalmi ankétot rendez.

Az Állami Könyvtérjesztő Vállalat kiadásában bibliográfiái jegyzék jelenik meg, amely 1945-től napjainkig, szakszerűen sorolja fel az orosz és szovjet könyvek magyar nyelvű kiadásait.

Aibán-magyar növényvédelmi egyezményt írtak alá

Tirana (MTI). Február 26-án Tiranában aláírták az Albán Népköztársaság és a Magyar Népköztársaság között megkötött növényvédelmi szerződést. A szerződés albán részről Mihail Prifti külügyminiszterhelyettes, magyar részről Bojti János rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, tiranai magyar követ írta alá.

100.1 SZÁZALEKRA TELJESÍTETTE FEBRUÁR 28-1 TERTVET SZENBANYASZATUNK

Szenbányászatom dolgozói kedden országos viszonylatban 100.1 százalékra teljesítették napi tervüket. A legjobb eredményt a borsodi trüsz érte el 100.3 százalékos teljesítménnyel. Az évi trüsz 105.8, a nóradi trüsz pedig 105.2 százalékra teljesítette tervét. Február 28-án 26 bányavállalat teljesítette túlnapi előirányzatát.